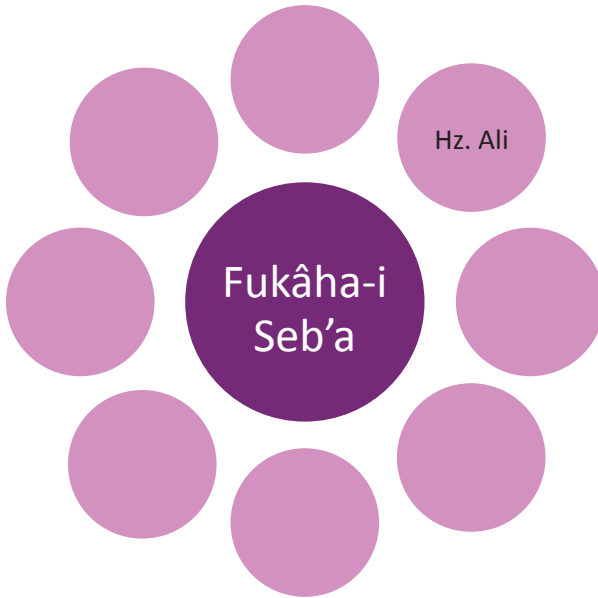

1.2. Sahabe Dönemi

Bu dönem Efendimiz'in (a.s) vefatından sonra dört halife ve Emeviler döneminin başlarını kapsar. Bu dönemde sahabe içerisinde fıkıh bilgisi ile ileri çıkmış ve ictihad etmiş kimseler vardı. Sahabenin tümü için bunu söylemek mümkün değildir. Sayısı yüz binleri bulan sahabe toplumu, müctehid sahabileri taklid ederek onların fetvalarıyla amel etmişlerdir. Bu durum bize sahabe döneminde de müctehid ve mukallidin olduğunu açıkça göstermektedir ki zaten sünnetullah'ın gereği budur.

TAMAMLAYALIM

Meşhur fakih sahabileri yazarak kavram haritasını tamamlayınız.

Bu dönemde Sahabe fukahâsı, meydana gelen hâdis ve meselelerin üzerine eğilmiştir. Sahabe arasında kendi re'yi ile ictihad yapanlar olmakla birlikte onlar hata yapma endişesiyle kendi re'yları ile ictihad yapma yerine çoğunlukla şura yoluyla ictihad yapmayı tercih etmişlerdir. Bu da "sahabe icması"nı ortaya çıkarmıştır.

Bu müctehid sahabeler içerisinde yedi tanesi çokça ictihadda bulunmuş olup onların fetvaları büyük birer cilt tutacak kadardır. Bu yedi kişi Hz. Ömer ve Hz. Ali, Abdullah b. Ömer, Abdullah b. Mes'ûd ve Abdullah b. Abbas, Zeyd b. Sabit ve Hz. Aişe'dir.